

Sy-li spěwał,
Pílnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njabjes mana
Njeh éł khmar a
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedźelske łopjeno. •

Budyšin

6. novembra 1927

Bauken

Čištoč a nakład Smolerjez knižicizšćezětnje a knihačnje sap. družšt. i wobm. ruł. w Budyšinje.

Wukhadža łóžbu šobotu a płaczi bértłětnje 78 šlotnych pjenježłow.

21. njedźela po šwj. Trojizy.

1. Pětra 1, 24.

Najrjeńšće dny nětk šaschle šu,
Sso šyma pšchibližuje!
Pšches próšdne pola, pšches holu
Wětr hižo wótrny duje.
Se šhtomow liščze špaduje
A tež te kwětki pošlednje
Nětk wjadnu kaž wšcha trawa.
Pšacžki šu spěwacž pšhestake,
Do zušoh' kraja čahnyše,
Šdžez Bóh jim žiwnosć dawa!

Tak spěwa kěrluš čjo. 762 našich spěwarškich. To spěwa a předuje wonach pšchiroda wóčkomaj kaž wušhomaj. Ale čłowjek je tak jara hušto na wóčzi a na wušchi jenať tupy, tak šo drje widži a kłjshi, ale njedorosumi — a hiščće mje nje čžini, šhtož pšchiroda tak předuje. Čłowjek měni, myšli, šo dny to wšcho tak bnyč a šo štarč, a čłowjek njepomyšli, šo měło to wšcho jemu něšhto wjazny a něšhto wošebite prajicž. Čłowjek šo hušto došč spotoji i pošlednim džěłom našeho teksta: „Trawa šwjadnje a kwětka wotpadnje.“ Šhtož přeni praji, to njewobkědžbuje: „Wšhitko čžěło je jako trawa a wšhitka čłowjecžna krašnosć jako trawna kwětka.“ A tola čžze nam našyma runje to dopředowacž. Wona nam to předuje i tym, šo kwětki padaja a trawa šwjadnje. Pohladaj won a rošhladuj šo! Ty jo widžiš. A wona nam to předuje i tym, šo je wona hižo pšchibližowanje šymy — šmjercže. Pšches wětrny, kotryž pšches próšdne pola, pšches holu hižo wótrny duje,

klincža nam hižo napšhecžiwu šwony šmjertneje njedžele; a šhtož tež tu tupej wušchi nima, kłjshi, šrosumi: Šlaj lud, šlaj čłowjek je ta trawa! — Šej. 40, 6. 7.

A hdyž i wóčkomaj šjednocžich wušchi a wušłjshich powěšče, šhoniš, kať widomne to runje w tutnych pošlednich tydženjach bu, šo čłowjek je ta trawa a šo čłowjek tež w tym jenym je kať trawa: Trawa njewě, hdy šnyč pšchindže: tež čłowjek njewě, hdy šnyč pšchindže. A kať hušto pšchindže šnyč njenadžizy! To je runje to naštróžaze w powěščach pošlednich dnjow. Kať njejabzy je hrabnyša šmjercž tu čłowjeka, tam čłowjeka.

A i powěščemi wo šmjercži jenotliwnych pšchithadžaja powěšče wo šnicženju wjele čłowšeho žiwjenja. Roho njeby naštróžaka powěšč wo podnurženju wulkeje italskeje łódže. Ale niz jenož na morju je šmjercž tak nahrabna, šo je telko na dobo še šwojej šymnej ruky šapšchijaka. Na kraju njeje to hinať a w powěščje niz lěpje.

Šhtož ma wóčzi widžecž, tón widži, šo „šhtomow liščze špaduje“, šo še šhtoma čłowjestwa lišččičko po lišččičku špaduje. To šhepta čži do wušchow kóžde lišččičko, kotrež še šhtoma dele padajo pšhed wóčkomaj šo čži wjercži. To bórbotaja łopjena, pšches kotrež twoja noha krocži. „Toho šwěta rjanosć šandže!“ to je to předowanje, kotrež je tam wonach kłjšhecž a widžecž. Šsłjšhecž a widžecž je, wo to dže, hacž ty jo kłjšich a widžiš!

To wušłjšhecž a dowidžecž, to njedokaha. To čžinicž, po nim žnyy bnyč, to je to rošhudžaze. Sso štaracž wo to, šo tu plody šu, hdyž našyma pšchindže, to budž našcha wšchědna

próza. A so plodny dobre řu. A so přichůdže řyma, hůdžež njeje wjazn můžno, so plodny rořtu, řrawja, tole wědženje nař nje-wopuřřeři ani wořomika.

Nařyma — řyma. S pucřpořařowarjom pucřowarjam je nařyma. A to přichůdže a cřlowjekam. Ĥač je njewitany, wo to njeůdže. So je prawy, to je rořřudřaze. Ĥdny po pořařanym pucřu njepůůdu, njebudže to pucřpořařowarjowa wina.

Přřes duwanje nařymneho wětra a přřes řřumjenje pa-dazeřo liřřa dže w tutej nařymje řiřřeře wořebity řynř: řri-manje; řrimanje niz na njeřju, ně, pod řemju, w řemi. Nařřa řemja řři, řři teř w řrajach pod řemju, řotreř ř řěřka řdny řřto tajře řačřuja. A tuto řřenje pořařuje — tař praja — na dařře, řřčěřowaze a wjetřře řemjerženje — a domachpřtanje. So řy to cřlowjekam řřiřo ř tutym řřenjom řřařo řwěřomjo, přjedny řačř přichůdže řřto řřařřniřře. To řy cřlowjeka wo-barnowařo, řo řři přřed řrimanjom wěčřneho řatamanja. Přřed tutym mōže řo cřlowjek wuřřowacř, řdny přta wuřřow pola tořo, řiř je Ĥnjes nad řemju a njeřjom, Ĥnjes nad řiwjenjom a řmjercřu. Tuř přtajmy jeha, Ĥnjeřa řeřřa! S tym řmy na tym pucřu, na řotnyř nař pořařuje pucřowarřka nařyma.

Rař wiřřimy w nařymje
Wřřěř řwěřřow řjanořř řinnyčř,
Tař wřřo, řřtoř mamy na řwěčře,
Eso budže junu minnyčř!
Tuř njepowěřřimny wutrobu
Na řubřa, řotreř řahinu
W jara řrōřřim cřařřu!
Esej w njeřju řřařy řromadřmy,
Te wobřřowacř my budžemy
Na tamnym wěčřnym řwařřu.

Ĥamjeů.

Dosřnř reformaziřřeho řwjedženja.

Dženřa řwječřa te řyřřwje reformaziřři řwjedženř, w řotnyřř 31. okřober wořebity řwjedženř njeje. Wřřřudřom pař wopominaja w tutnyř dnjach ewangeliřře řyřřwje a wořadny to wulke a wořebne, řřtoř řo přřed 400 řetami řtawarře w nařřřich řrajach, w řřeřeřřřianřře řyřřwi. Esmny tola runje we tutnyř řetach nařřeha řetřřotřa w cřařřu 400řetnyř jubilejom reformaziřře, řotreř nam řečřa wo wulřřich řařřadnyř řřutřach, řotreř přřed 400 řetami Ĥarcřin Luther dořonjař a ř nim cři, řiř ř nim na řamřnym řařřřřu řtejachu. řiř řřutři řřutřřa dženřa řiřřeře a budřa dale řřutřřowacř niz jenoř w řyřřwi, ale teř řewarř w řiwjenju ludow a řrajow; tajři řřutř ře wořebje teř přřeřřeřenje řyřře řiblije.

Do tajřřich jubilejom reformaziřře řřuřřa teř řon, řotnyř řetřa 15. auguřta řwjeřřachu tam w Ĥornře řwřřiřře řři řeřř řnn pola přjedny řanerřřeha mēřta řřardřing, njeh je wōn teř řinařřeha řařř Ĥačř na řřř. jubilej řiblije. řon pomniř pař, řotnyř tam 15. auguřta pořtajiřřu a pořřwječřřiřřu, je řa nařř cřařř wulke a mōžne reformaziřře přředowanje, řotreř nam ewangeliřřim dženřa, 400 řet po tamnym řobřřřim wojo-wanju reformaziřře, přřduje to wulke řřowo řj. řana 3, 11: „Ĥerř, řřtoř mařř, řo řy niřřto njewřřař řwōju řrōnu!“ To je přředowanje, řotreř je nařřřemu cřařře řuřře, w řotnyřř dže řo we wořadach a řyřřwjach liwřřeř wēřy rořřřřeřečř, řař w řotnyřř wēřte njepřřečřeřřwo přřečřřwo řyřřwi niz jenoř, ale teř přřečřřwo wēřje a nabořřinje pořřupuje.

Řomu je tamny jubilejny dženř pola řřardřinga wēno-

wany řny, wo tym řmy tu w auguřře pořřali: řeonřardej Ĥaiřerej, přřnjemu ewangeliřřemu marřrarje řanerřře. ře to tola 16. auguřta 1527 tam na mařře řupřy řeři řnn, řo řu tutōn ewangeliřři přřečř a přřečřel reformatora Luthera řpaleny, dořeř řo nořřnyřře wotřeř reformaziřři a wēřeřři, řotrař ře tuta jemu wotřřřa.

Ĥačřrunje řeřřeř hrořřeře, ře řo tam 15. auguřta pořř-dny nahladna řřřa ewangeliřřich řřromadřřa. S Ĥwřřiřře ř a ř Ĥēmřře řeřř tam řřromadřřeni, řwječřř wopominanje tutořo řwěřřa Lutheroweje reformaziřře, řotreřoř romřřo-řatoliřřy runje tař mařo přřewinnyřu řař řiřřa řřečřepana; a runje na řřečřepanowu matřřřřu řmjercř dopomina nař to, řřtoř wo řmjercři tutořo pořřřřřeřeha marřrarja wēmy. řjele wjazn Ĥačř 1000 ewangeliřřich, mjes nimi teř řařřupjeřjo wnyřřeřřow, ře řo tam řeřřlo. Pořawny řařřečřřu a ř mōžnym řřořom řanjeře wulka wořada řtaroewangeliřřu pořřřwu: „Ĥř wořřař přři nař ř Ĥnadu!“ řařo ře tuta wu-řřečřřa, wuřřupi řuperintendenta Ĥoř ř Ĥornjoawřřiřřeha wotřřeřa, řo řy pořařař wobras, řiwjenje, wojowanje a do-řyčřeřře wumřečře řeonřarda Ĥaiřera. řo jeha řřutnyř a řjanny řřowach wotřřřu tam pořtajeny pomniř, řotnyř je přředowanje řam řa řo. řřomjenja tam wiřřřř řapacř; ř niř řbēřa řo řřiř ř njeřjeřam, na řřiřřu dořyčřeřja wēřy, wnyře tutořo ře řřotnyř pořřřřřami napiřřane: „ředny twjeřdy řrōd je nařř řōř řam!“ A wēřowanře napiřřmo pomniřa řeřa: „řeonřard Ĥaiřer, řrediger und Ĥartnyřer des Evangeliums Christi, verbrannt am „Gries“ bei řřardřing am 16. Auguřt 1527. Selig řind die, die um der Ĥerechtigkeit willen verfolgt werden; denn das Ĥimmelreich řř ihr.“ řo tutej řwjařocř-nořři řanjeřeřřu řon Lutherowy řeřřuřř, wo řotnyř ře Ĥaiřer teřdy duřy na řřečřepowř přřiřřladowazny lud pořřnyř, řotnyř ře lud, řnutny we řwōjeř wutroře, wiřřo tajřřu řwēřu, teř řpēwarř: „Přřiřřdř, řōřo, Eswjaty řucho, ř nam.“ — cřo. 128. — Eswjařocřnyje to řřečřeřeře a wutrořny řpēwarřjom řeřřu řnute teř nēřřo 400 řet pořřřřřo. řuperintendenta Ĥoř wupřaji na to pořřrowny řyřřwje ře řwena; wnyřřři řyřřw. rada řaum řečřeřeře wutrořne řřowa w mjenje řo-trowřře ewangeliřře řyřřwje řanerřře; tořorunja přřinje-řeřřu řřowjenja, přřečřa, řřubjenja řarař Ĥonningeř-řařřawřři a 12 druřřich řuchownnyř. Eřřřodne ewangeliřře wořadny řeřřu wēřny wēřowarře; tute pořřřřiřu řobuřřawny řowarřřwa mřodženzow ř pomniřeř. Tuta řřutna a tola tař pořřeřowaza řwjařocřnořř njehy řřřa řadny reformaziřři jubilej, njehy-ři řařřečřař řon wulři řeřřuřř reformaziřře a ewangeliřře řyřřwje. A tutōn mējeřeř tam cřim řōle řwōje prawo, dořeřř dře je wēřte, řo je nařř Luther řebi tutōn řeřřuřř runje teřdy řařpēwarř, wjedřo řwōjeřo řwēřneřo Ĥaiřera w řařřwje a přřed řřudom a potom řařřudženeřo a duřy na řřečřepowř; teřdy je wōn tutořo řřeřřowarř a řameřo řo teř ře řřowami, řotreř řeřřu cřerpane ře řiweha řōřřa řōřeha řřowa; teřdy namařamny řřowa w Lutherownnyř řiřřach, řotreř nam wēřřečřř dawaja, řo je wulři řeřřuřř w tutym cřařřu nařřař. Mōžnyje, řřřnyje to řřečřeřeře přřes řrajinu, řotrař ře 400 řet přjedny tajřřu řařřečř wōhřadařa, ale pař teř wōhřadařa mřeřo řyčře-řja a řřřřařa jeha pořřednyje řdnyřnečřřo ř řuřřařnyř pořř-mjenjom: „Ĥnjeře řeřřo, řa řym twōj! řeřři mje řbōřneřo!“

„řed'n twjeřdy řrōd je nařř řōř řam,
řrōů dořra, řřřna řřařa.
řōn ře wřřeř nuřř pomřa nam,
Řiř nař je řařřřiřařa!“

Schto prajisch ty?

(Pofracžowanie.)

Wina na tym je wědomosć a wučženosć, je tež zyrkej. Woni njemóža tajkim błudžazym do pucža stupić a jim pšchiwołać: „Slajcće, tať je to i tym a i tym! To je njespróznawa wědomosć wuślědžiła hač žem, dokładnje pruhujo a pšchepytujo!“ Sa zyrkej je runje nětcole wulki cžaž. Wona ma składnosć, na prawy pucž potaasć tych, kofiz phtnywšchi, so materialism a śwětamudrosć jich wjedže błudne pucže, nětcole pytaja sa tym, schtož by jim jich sjebanu dušchu wobšožiko. Sekty a druge sjednocženstwa žu spósnake tutu składnosć a wužiwaaj ju; hromadža tych, kiž pšchindu žem, wot materialisma nashoniwšchi, so tuta wučžba, tutón śwětonahlad, kotryž jenož to semjel a sachodne žebi waži, to duchowne a bójske pať přeje, nihdy njemóže być to wěrne šožo, kotrež cžłowisku dušchu, kotrež jenotliwego cžłowjeka kaž žyłe ludu wobšoža. —

Ofkultizm. Wiele ma wožebje tu powěsć i Konnersreutha wěrje njepodobnu so je Rejsa Neumannez takrež bjes jědže žiwa. Wona wužiwa wob džen jenož mažu drjebjenku woblatki a kžicžku wodu.

Požlednje powěsće i Konnersreutha praja k tomu so je lěkarška kommižija, kotraž je Rejsu Neumannez 15 dnjow njeschěstawajznu wobledžbowala, wobšwědcžila, so njeje sa naspomnjeny cžaž nicžo dale wužiwała. Tež tole žlušč do toho, schtož je tu na semi tež hiž bylo, je pať drje žobu pšchi wšchēm schtož žo na Rejsu Neumannez jewi, to najbóle spodžiwnišche — a žobu to najbóle ofkultne, cžłowjekam njesrosumliwe. Tohodat pať tola niz njemóžne, kaž bychu najradšcho prajili. Tu skutkujaja mozu, kotrež cžłowjek njespósnawa. Hač je hdy spósnaje na tutej semi, njewěmny. To móža być naturške mozu abo njenaturške, t. r. duchowne, abo woboje w šhromadnym skutkowanju.

* * *

Mjes tym so pšchedkhadžaze ryncžki jestajachmy, je žo wšchelakeho podało.

Arzypiskop Bambergski, dr. Hauck, je dorašnje sa to wustupil, so by pšchiběh cžłowjekow w Konnersreuthu jasťat. Szebi tole žadajo je pať tež wuprajil, so ma žo Rejsa Neumannez podwolicž žadanju zyrkwje, so by žo wot wěsteje kommižije pšchepntacž a wobledžbowacž dała; hdyje a hdy, to dže katolika zyrkej žama postajicž.

Tež žwětne wyschnosće žo próžuja tutym nadběham na Konnersreuth sadžewacž. Wono je móžno, so bórny wo dalschich postajenjach žknyšchimy.

W Budyschinje a druhdže žu žo mjes tym pšchednosčki wotměke, w kotrychž žu spytali wěž rosjažnicž. W Budyschinje je wěšty Marion rěčat. Runje w tutej šhromadžišnje bu potašane, schto ofkultismus je, schto ofkultne mozu žu. Ale wujaknjena Konnersreuthska naležnosć tež njebu.

A hač wot katoliskeje zyrkwje postajena kommižija wěž rosjažni, njeje wučžinjene, abo mamy sa to, so je wučžinjene, so ju njewujakni. A dyrbjala-li wona wužud wotedacž, njehodži žo prajicž, hač je prawy abo niz, a to tohdla, dokelž tute potajne mozu nejěžu hišćže wujaknjene a tohdla, dokelž njenaturške mozu, kotrež žobu skutkujaja, njebudža ženje do mozu a sapšchijecža cžłowjeka date. A so mohł bjeje wšcheho wuměnenjenja pšchijomny być, sda žo nam dwělomne dla stej-

nišćža, kotrež ma zyrkej a ma wědomosć — snajmjeišcha i wulkeho džela — k tajkim ofkultnym praščenjam.

A tež i wobšamknjenjom jenož zyrkwinych šastupjerjom nam pomhane njeje, tež niz i wuprajenjom zyrkwje jako tajkeje. Tuto mohło tež smylne być. Pšchiklad sa tajke mylenja je Hanna Orleanska, na kotrež žo tež spodžiwne mozu jewjachu. Tuta bu wot duchowneho žuda i zyrkwinskih a politiski pšchicžinow k žmjerčzi šažudžena a 1431 spalena. Pošdžišcho bu tuto wužudjenje powróčene a Hanna Orleanska placži dženža sa šožnu a žwjatu. Po myšlach drje niz mnohich by tež Rejsa Neumannez wožebitu cžejcž dostacž dyrbjala.

(Pšchichodne dale.)

Zyrkej a stat.

— **Evangeliski swjast** je w Eisenachu žwoju hłownu skhadžowanu mēl. Mjes druhim je žo tež šaberať i „Konfordatom“. Džiwajo na 3 000 000 podpismow, kotrež žu žo jemu dla tuteje naležnosće hižo pšchepodať, wupraji žo swjast tať: Žada žebi tež šrijadowanje wěštych praščenjom kotrež matej zyrkej a stat mjes žobu a žada žebi, so by žo pšchi tajkim rjadowanju, kotrež pať nejěmē wajšnje konfordata mēčž, runoprawo dało wobemaj wěrywujnacžomaj. Konfordat ma žo wotpošacž, a to hižo stata dla, so by tutón žwoje prawa wobkhowať a dale tohdla, so žo njebny šnutsowny mēr kaňť a so njebny evangeliska zyrkej porňo katoliskej škodowala.

— **Polak šafsteje wyschnosće** je „Volkskirchlicher Laienbund“ protestowať pšchecžiwu šadžerženju šafsteje wyschnosće pšchi wuradžowanju wo němškostatnym šhulskim šakonju we němškostatnej radže. Šafška wyschnosć bē žebi sa Šafšku wurjadne postajenja po artiklu 171 němškostatneje wustawy žadala. Swjast žebi žada, so žo to njebny wjazny štało — Šastupjerjo šafsteje wyschnosće dženchu žo tať nabožneje šhule šminyčž a žebi šimultanšku šhulu wudobnyčž.

— **Romsko-katolika zyrkej a italiski stat** pocžinatej i nowa jednacž wo tym, kať by žo to 1871 šbēhnjene stejnišćžo bamža nēkať wurunało. Tuthwilu ma žo bamž sa jateho italiskeho stata; wón mēni, so by žo wěž najlěpje wotštronika, by-li jemu italiski stat šažo žwětne wjerchowstwo dať; tola dže žo bamž tež i druhim pšchihódnym wupucžom špokojicž.

— **Sa mižionstwo mjes póhanami.** Šafška konferenza sa šwonkowne mižionstwo a Šafške hłowne mižionške towarštwo wosjewjatej naležnu a khtnu próstwu w nowinach a cžažopižach, so bychu wšchitzy, kiž maju Knjesowe mižionstwo lušo, škladowali wjazny a wjetšich darow a žo wo to próžowali, so by žo powšchitkownje wjazny a bóle sa njo šbērało. — Wobej šjednocženštwje mējeschtej runje na žmjerťnym dnju njesa-pomniteho direktora D. Paula — 10. oktobra — w Mišchnju žwoje šendženje. Na tutym žo pšchitomni pšchewědcžichu, so je pjenježna nuša Šipščanskiho mižionstwa wulka. „Šdnž bychu dofhodny i mižionškich darow a woporow dale kaž nētkle mjenšche wotšawať hač nušne wudawki sa mižionške skutkowanje, by mižionške dželo w Indiskej a w Rańskej Afrižy škodowala. A tola žu tu kaž tam nowe rjane šapocžatki a nadžije na rošwiwanje mižionškeho skutka. Šdnž wšchē wofadny žwoju mižionšku pšchikžuschnosć, kotruž pšched Bohom a tutym mižionškim skutkom žwojich bratrow a wóžow maju, dopjelnjeja, móže žo pjenježny njedostatk lohko wotštronicž. Škomdžimny-li pať, nētkle cžinicž, schtož nušne, cžinimny

ko bobuwinowaczi na wšchem škodowanju, kotrež Knjesowe mišionstwo i tym počerpi!“ —

Pšchewoſmjemy tutu naležnu proštwu tež do našeho njeđželnika, wjedžo, so ma Knjesowe mišionstwo runje mjes Sserbami žwěrných a woporniwných pšhecželow. A pšchi tu- tej proštwje so njebojimy, so jeje dla domjaze wožadny škodu- duja. Ně, tón kšesczijan, kotrnž sa mišionstwo Jesuša Khr- stuša woprue, ma dar a wopor tež sa domjazu wožadu tu- toho Knjesa. Žena lubošć žylni tu druhu a žohnowanje je wulke, je wulke sa Knjesowe mišionstwo, sa domjazu wožadu, sa darowazu wutrobu a ruku!

Wišelke i bliska a i daloka.

— **Smiertnu njeđzeli** chze naše njeđzelke kopjeńko „Pomhaj Bóh“ niz jenož do wšchých wožadow, ale tež do wšchých herbstich domow pšhińcž; tohodla so sa nje tež 8 stron wulki wobžah pšchihotuje, kotrnž je tutomu wožebitemu dnjej pšchiměrjeny. „Pomhaj Bóh“ wopomina lubných semrětných a padnjenných a spomina na kónž žiwjenja kaž kónž lěta. Tuž njech so tež wožadny sa to pšhecželniwje postaraja, so by tež saštupa namakało a tež sa to, so by wot pšchihodneho měžaza abo pšchihodneho noweho lěta kóždu njeđzeli do tnych domow žmělo pšchihadžecž, kotrež běchu jemu hacž dotal sa- wrjene abo safasane.

— **Stipendium sa herbstich bohošlowow** je naše krajne konsistorstwo w 22. czěle žwojich sakonškich kopjenow wupi- kało. „Krajnozprkwinny stipendium, 300 hr. na semester, sa bohošlowza Lipsčanskeje university, kotrnž herbstu rěč na- wuknje a pšhilubi, po wobitatnych pruhowanjach sa žlužbu we herbsto-němskich farštwach našeje krajneje žyrkwe hotowny byčž, ma so sa tutón semester spožčicž. Proštwu wo tutón sti- pendium ma so hacž do 1. dez. t. l. pola naš sapodacž. Sej ma so pšhipoložicž wopizmo wo studijach a wo tym, so je herbstu rěč nawuknył a pižne pšhilubjenje, so pođžicž herbsto- němsku faru w našej krajnej žyrkwi pšchewoſmie. — WDrjež- džanach, 20. oktobra 1927. Evang.-lutherki krajny konsistorij. D. dr. Seetzen.“ — To je dobra pomoz, pšchewinncž wožpro- czenje našich herbstich wožadow. My Sserbja žmy našemu krajnemu konsistorijej džakowni, so sa herbstich bohošlowow kóžde pol lěta tajku pomoz wuplaczuje. Nimo toho maja wěšo našchi herbstny studowazy prawo, so wo dalšche sa wšchých wu- pižane stipendije samokwecž a tak pomoz sa studium dostacž.

— **Budyšchin a Budyška eforija** hotujetej so na wožebite žyrkwine podeńdjenje, kotrež tak hušto do wožadow njepšhiń- dže: Krajny biskop D. Thmels džerži generalnu abo hłownu wšitaziju, a to wot 23. hacž do 30. novembra. Njeđzela 1. ad- venta je sa město Budyšchin a sa Michałku wožadu postajena, druge dny sa žyrkwiny wokrjež. Na přenim dnju, žrjedu 23. nov., je najpředny eforalna konferenza, kotrež so w Budyšchi- nje duchowni wšchých wožadow a wuštawow šhromadža. Po- pođnju hižo wopnta biskop něotre wožadny a tak potom tež dalšche wšny. Hdy do jenotliwných wožadow pšhińdže a fajke Bože žlužby směja wožadny wuhotowacž, to je so mjes tym hižo jenotliwnym faram a wožadnym saštupjeřstwam šdželiło. — Tak ma Budyška eforija bórny sažo škadnošć, našejo krajneho biskopa powitacž, a tón krocž tež jenotliwe wožadny. Njech tohodla wožadni so pšhezo hotuja, so bychu wšchitny šhromadnje tutón džen hódne wožwecžili. Njech krajny biskop tež we wožadach namaka to, šytož so na nich pšhezo sažo šwali: pobožnošć a žwěra k ewangeliskej žyrkwi a k Bo-

žemu domej. — Tak so tež naš lud bliže šejna je žwojim biskopom, kotrnž ma po žylym žwěče dobre mjeno a je so bu mjes přenimi wjednikami našeje ewangelisko-lutherške žyrkwe.

— **Wožadny wjecžor w Pětrowskej žyrkwi.** Reormazijiski žwjedžen wjecžor profesor Mlynč i Sainsberga w Pětrowskej žyrkwi w Budyšchinje wo škulskim sakonju rěčejše. Wožebje na to poľasa, so je w našej Sakскеj wšchnošć nabožinje njepšhecželna, rucže ewangeliku škulu do žwětneje pšchewo- broczila, přiedny hacž němski sakon do pľacžiwosće štupi, so ma wšchitko hacž do noweho škulského sakonja pšchi starym woštacž. Ženož na rošžudjenje němskeho žuda w Lipsku je saksa škula nabožinsku wucžbu sažo samjedla.

— **S Huski.** Naše tak doľho hižo wožproczene farške měštno je so i nowa wupižalo, a to i tym pšchispomnjenjom, so nowy farar njetrjeba wjazny herbstkeje rěče móžny byčž. Husčanska wožada je so dnyrbjala sa tuto wupižanje rošžu- džicž, doľež njeje herbstkeho fararja namakało a doľež njeje pšchihódne, so tak wulka wožada tak doľho bjes žwojejo dušhe- paštirja woštawa. To je ščehwč toho, so nam herbstny duchow- ni pobrachuja a so žo dwaj duchownaj pšched krotkim do ně- mskich wožadow Lipsčanskeho wokrježa pšchegndlištaj. S tym so by i drugeje wožadny we Lužicy herbsti duchowny do Huski šhoł, abo tež i Pruskeje pšchishoł, njeje nam pomhane; i tym by so jenož wupróšdnjenje i jeneje wožadny do drugeje pšhe- žunjo a njedostatč by žamžny woštal. — S Husku pntaja tež Retlicy drugeho fararja bjes wuměnenja herbstkeje rěče; ni- mo toho so Budyšchin na to hotuje, nakhwilnje so i Poršchi- zami šjednocžicž; na žamžnym pucžu žu Kotezy, kotrež chzedža so po pšchegndlenju k. fararja Kaniga do Wóšporka i tutej žužodneje wožadu nakhwilnje šjednocžicž. Hdyž so k tomu hi- ščeže dopomniš, so bušhtej přenje farške měštno Retliczan- skeje wožadny a farške měštno w Hornim Wuješdže w běhu po- šlednjeho cžaža i němskim fararjom wobžadženej, špósnajesh, tak naštřžaze a štrahne tuto wuwicže sa naš Sserbow je. Sa bližšchi pšchihod, tak sa dwě lěče žnadž, mamy, da-li Bóh, sažo jeneho mlodeho duchowneho, kotrnž mohł do našich wo- žadow saštupicž. Potom pak na dalšche žanyh wuhladow njeje. To mamy wšcho cžinicž, so bychmy dalšchemu wožproczanju našich herbsto-němskich farow šadžewali.

S **Romorowa** pola Kluscha. Wutoru tydženja wotně so w tudomnej škuli šjawna šhromadžišna „Módreho kšhiža“. Knjes farar na wotp. Selmann i Kesselsdorfa pošćiczejše wu- bjerny pšchednošć se žwětkowobrasami wo nušy wopikštwu a žrědkach k jeje pšchewinjenju. Wón poľasowashe jažnje na štrachi porjadnje so wopjetowazeho a wožebje njekmērneho wužiwania alkohola w nastupanju cželneje, duchowneje a du- šchineje štrawoty. Wopikž móže škaženju jenož wuńcž pšches došpoľnu šdžeržliwošć, to rěka došpoľne wotrjetnjenje pšheczi- wo alkoholskim napojam we wšchědnym žiwjenju, niz pšches pomērne wužiwanje, a hdy by tola tak žnadne kaž móžno bylo. Rěčnik tež na to poľasowashe, kelko ludžom je so wo- prawdže tež pomhało pšches pšchisamšnenjenje k towarštwam šdžeržliwošće, na pšch. „Módremu kšhižej“. To tež je jara trošćtne, so je i žyła wupomhanje i tajkeje nušy móžne. Pšhecž by bylo, hdy bychu ludžo tutu pomoz tež wužili, a niz jenož i njedowěrjenjom wo njej žlyšcheli.

Wištowanje: K. w K. sa pokutnu žrjedu (22. po žwj. Tr.).

— W. w S. sa žmijertnu njeđzeli.

Samokwity redaktor: farar Wyracž w Možaczizach.